

Συμπολεμιστές

Συντάχθηκε απο τον/την Παπαγεωργίου Φώτης
Τετάρτη, 11 Ιανουάριος 2017 16:22

Στο πεδίο της μάχης η δύναμη διαιρείται με το δυο. Στο δόρυ μου συμπολεμιστή αντιστοιχεί η ασπίδα σου και το αντίστροφο. Το ΔΥΟ ανίκητο εκθετικά.

Στο πεδίο της μάχης η δύναμη διαιρείται με το δυο. Στο δόρυ μου συμπολεμιστή αντιστοιχεί η ασπίδα σου και το αντίστροφο. Το ΔΥΟ ανίκητο εκθετικά.

Ηλιόλουστη , δροσερή μέρα. Νιώθεις την ευλογία του τόπου... Σιγοψιθύριζα καθώς ανέβαινα τα στενά για να φτάσω στον ιερό βράχο του Παρθενώνα. Κάτι μας λείπει συνάνθρωπε. Πως φτάσαμε στο σημείο μόνοι να περιφερόμαστε; Να μην μπορούμε ν' ανταμώσουμε τα βλέμματα μας; Να υψώσουμε το ανάστημά μας και να αγαπηθούμε; Επιτάχυνε το βήμα μου η έλξη του ΝΑΟΥ. Η όψη των μαρμάρων ξεκινάει από την απλότητα και καταλήγει στην μοναδικότητα. Όσες φορές τον αντίκρισα πάντα το ίδιο δέος αισθάνθηκα.

Δεν φοράμε πανοπλία ,ούτε κράνος. Ακονισμένες οι κορυφές των δοράτων μας , με δύναμη στην ψυχή. Ο ιδρώτας κυλάει πάνω μας αλλά όχι από αγωνία , από λαχτάρα. Λαχτάρα για την κοινή μας μάχη. Η υπεράσπιση σου ,η ζωή μου. Είμαι δίπλα σου στην πρώτη γραμμή. Ξέρω πως με κοιτάς. Νιώθω την καθαρότητα σου. Το βλέμμα μου δυνάμωσε. Η δύναμη μου ξεκινάει από την ψυχή μας συμπολεμιστή και όχι από τους μύες. Με αυτό το ρητό μεγαλώσαμε ανυπομονώντας να βρεθούμε πλάι πλάι στην μάχη. Θα εξοντώσω ή θα εξοντωθώ αλλά εσένα θα σε προστατέψω ακόμα και στην πτώση μου. Βήμα σταθερό. Ασπίδα ψηλά. Οι λεπίδες μας λάμπουν.

Κόσμος περιφέρετε στο ιερό. Ο ουρανός καταγάλανος , τα περιστέρια τον ζωντανεύουν ακόμα περισσότερο με τις τέλεια κυκλικά κινήσεις τους. Ζευγάρια μόνα. Κινητά ψηλά. Φλας... Κοντάρια selfie! Το μεγαλείο της φωτογραφίας. Καταφέραμε συνάνθρωπε να αποθανάτισουμε την μοναξιά. Την μοιραστήκαμε στο διαδίκτυο. Τώρα πια δεν είμαστε μόνοι ,ξέρεις γιατί...; Γιατί θα πάρουμε like! Τι και αν η χαρά μας ξεκινάει από την προβολή και όχι από την έγνοια για εσένα που έχω δίπλα μου συνάνθρωπε; Τι και αν δεν ξέρω γιατί γελάς αλλά το πλάνο μου φαίνεται ιδεατά ψεύτικο... Τι και αν; Τι και αν; Υπάρχει σημασία;

Συμπολεμιστές

Συντάχθηκε απο τον/την Παπαγεωργίου Φώτης
Τετάρτη, 11 Ιανουάριος 2017 16:22

Χτυπούν τα μέταλλα δυνατά. Κραυγές θανάτου κι αίμα. Ο εχθρός υπερτερεί. Όμως εμείς δεν κουραζόμαστε. Συνεχίζουμε με την ίδια ορμή όπως και πριν... Ο χρόνος έχει εξαντληθεί , δεν μας έχει εξαντλήσει. Έρχονται πολλοί και άλλοι...πιο πολλοί. Σε συλλαμβάνουν συμπολεμιστή... Νιώθω μόνος. Σφίγγω τις γροθιές μου και σε αναζητώ. Σε βρίσκω στο στρατόπεδο του εχθρού. Σου φορούν αλυσίδες .Σε φρουρούν. Αδιαφορώ και τρέχω. Η ελευθερία μας στην θυσία του νόμου τους. Μεταμορφώνομαι πνευματικά ,η μάχη σκληρή. Ανισορροπία... ΟΧΙ. Με την ασπίδα μου χτυπώ τον τελευταίο και ελευθερωνόμαστε... Ποτέ ξανά υπόσχομαι δεν θα σε δω με αλυσίδες.... Ποτέ ξανά μην κάνεις την θυσία.